

<p>Pastisseria RAGA Major, 105 - Telèfon 977 72 03 53 ULLDECONA</p>	<p>ADMINISTRACIÓ DE LOTERIES Carolina Borrell Subirats Major, 51 - Tel. 977 72 07 20 - ULLDECONA</p>	<p>Video-Foto MILLAN EUROCHROM - Laboratori Fotogràfic Distribuidor Videos JVC Avgda. Ramon Salomón, 19 - Tel. 977 72 03 63 ULLDECONA</p>
<p>COOPERATIVA AGRÍCOLA D'ULLDECONA, S.C.C.R.L. OLI VERGE D'OLIVA ACOMONT Vendes: Major, 175 - Tel. 977 72 00 07 ULLDECONA</p>	<p>SUMINISTRES "LA SÈNIA" JOAN CORDOBA I SERRA Materials Construcció - Decoració LA SÈNIA - ULLDECONA</p>	<p>Mobles A R N A U Sant Lluç, 12 - Major, 82 Tel. 977 72 03 58 ULLDECONA</p>
<p>Pastisseria millán Major, 115 - Tel. 977 72 02 82 ULLDECONA</p>	<p>ELECTRODOMÈSTICS, C.B. c/. major, 153 - tel./fax 977 72 06 38 - 43550 ulldecona (tarragona) e-mail: jmselect@tinet.org</p>	<p>FINQUES 10 Més de 30 anys dins del món immobiliari Tel. 977 57 31 36 agilitat i gestió immobiliària ULLDECONA</p>
<p>Carnisseria Olga, S.I. AQUÍ, BONA CARN! c/ Major, nº 160 Tel. 977 72 04 64 43550 Ulldecona - TARRAGONA e-mail: carnieriolga@eresmas.com</p>	<p>Fusteria ENRIQUE BOSCH MARTÍ Avgda. Escoles, 5 - Tel. 977 72 11 37 ULLDECONA</p>	<p>RESTAURANT - HOTEL Bon Lloc Antigua Ctra. Vinaroz, s/n. Tels. 977 72 02 09 - 977 57 30 16</p>
<p>SOLISAN, S.L. Agente de Seguros MAPFRE C/. Sant Antoni, 28 - Tel. 977 57 34 16 43550 ULLDECONA (Tarragona)</p>	<p>INSTITUT DE BELLESA fes goig C/. Sant Pasqual, 43 - Tel. 977 72 12 82 43550 ULLDECONA</p>	<p>AGF AGF FÉNIX Mestre Hierro, 5 - Ulldecona - Tel. 977 72 00 48 AGENCIA SAUCH VILADOT - ASSEGUANCES</p>
<p>BLOC Calvari, 52 Tel. 977 72 04 67 ULLDECONA PAPERERIA i REGALS</p>	<p>R. GRAU® FERRETERIA INDUSTRIAL I DOMÈSTICA Guifré, 13 - Tel. 977 720 687 - Magatzem: Ctra. Tortosa, s/n. Tel. 977 720 620 - Fax 977 721 115 43550 ULLDECONA (Tarragona)</p>	<p>Forn de pa J. CASOLA C/. Murada de Dalt, 37 - Tel. 977 72 08 24 - ULLDECONA</p>

PARTICIPANTS AL FESTIVAL D'AHIR i D'AVUI

CENTRE CULTURAL RECREATIU

SETEMBRE - OCTUBRE 2003

Preu: 1 €

NÚM. 128

XIII TROBADA DE GRUPS AMATEURS DE TEATRE DE CATALUNYA A TORDERA

(27-28 de setembre 2003)

Í N D E X

	PÀG.
- Editorial	2
- Activitats del CCR	3
- Redaccions guanyadores del XXXII Concurs Literari Sant Jordi	4-6
- Sabies què... ..	6
- El carrer del Mar	7
- Novetats filatèliques	8-9
- Cristianisme i cultura: Els sants i el cicle de l'any (2ª Part)	10
- Gastronomia	} 11
- Racó poètic	

Editorial

Hem passat l'estiu, les festes majors, i amb el festival d'Ahir i d'Avui el 10 de setembre, com a darrera actuació de l'estiu, tornem a la normalitat del treball, encara que no hem deixat de treballar. A finals d'aquest mes comencen les XXI Jornades de Teatre de Tardor amb la il·lusió de sempre. El Grup de Teatre del CCR està en plena tasca, assajant totes les nits l'obra que estrenarà el dia 9 de novembre, *La visita d'un inspector*, de Jb Priestley. No n'explico res perquè ja ho veuran i no vull fer el mateix que un aposentador de cinema, que quan no li donaven propina els deia el final de la pel·lícula.

Encara que sembla molt lluny, recordo als qui tots els anys es presenten al concurs de pessebres, que ja poden anar preparant-se perquè d'aquí a poc publicarem la convocatòria i esperem que siguin molts els concursants. Animeu-vos i prepareu uns pessebres com cal.

I per acabar, des d'aquest editorial volem fer arribar el condol del CCR a Enriqueta Sales, membre de la Junta, entusiasta i bona col·laboradora de l'entitat, per la mort de la seua mare, així com a tota la família.

Juanjo Sans
President

ACTIVITATS DEL CENTRE CULTURAL RECREATIU

FESTIVAL D'AHIR I D'AVUI

Després de la continua activitat del més d'agost, amb les festes majors, el setembre hem seguit treballant en la preparació del festival d'Ahir i d'Avui per al dia 10. Aquest any hem tornat al Teatre Municipal degut al mal temps. Pels comentaris que ens han fet, pensem que el públic s'ho va passar molt bé, que és el que preteníem. Agraïm a tots els que hi van intervenir, la seua col·laboració, especialment als artistes i a Enriqueta, pel sacrifici que suposa la coordinació i assaigs perquè tot surti el millor possible. Gràcies a tots i fins al pròxim.

TROBADA DE GRUPS DE TEATRE AMATEUR

El cap de setmana 27-28 de setembre, vam assistir a la XIII Trobada de Grups Amateurs de

Teatre de Catalunya que es va realitzar a Tordera. Com sempre, ens ho vam passar molt bé. A més de teatre, motiu principal de la Trobada, hi va haver jocs, ball i una molt bona relació amb els altres grups, als quals, ja tenim com a amics.

Us informem que l'any vinent, la Coordinadora del Baix Ebre-Montsià, organitzarà la XIV Trobada, en la qual, hi estarem molt involucrats.

JORNADES DE TEATRE

Com tots els anys per aquest temps, estem en plenes Jornades de Teatre. Quan rebreu aquesta revista estaran acabant-se. En la pròxima us en farem una valoració, encara que la que val és la que en fa el públic i la que més tenim en compte.

FESTIVAL D'AHIR I D'AVUI

EDITAT AMB LA COL·LABORACIÓ
DE LA
DIPUTACIÓ DE TARRAGONA

Fundat l'any 1947

DIRECTOR:

Juan José Sans Forcadell

COORDINADOR:

Josep A. Lázaro Puente

CONSELL DE REDACCIÓ:

Josep Lluís Cabañas Vidal
Lluc Fernández Tomás
Enriqueta Sales Ferré
Jordi Reverté Vergés
Mª Cinta Caballer Meseguer
Carmen Àvila Tezier

DIBUIXOS:

Joan Riba i Costes

NOTES:

- El Consell de Redacció agraeix totes les col·laboracions, però es reserva el dret de la seva publicació.
- Aquesta revista, no es fa responsable de les publicacions que no vagin signades pel Consell de Redacció.
- L'exclusiva responsabilitat del text publicat ve identificat per la seva firma.

Edita:

CENTRE CULTURAL I RECREATIU D'ULLDECONA
C.I.F. G - 43103332
Major, 147, 1r. - Apartat Correus 52
Tel. 977 72 11 66 - 43550 ULLDECONA
D.L.: T. 1.227 - 1982

Imprimeix:

gràfiques
montsià
C/. Migdia, 9 - Tel./Fax 977 57 31 60
43550 ULLDECONA (Tarragona)

LOTERIA DE NADAL

Com tots els anys, el CCR us obsequia amb una papereta de loteria de Nadal, esperem que enguany tinguem sort i ens toqui.

Si en vols més, en trobaràs a les botigues del poble.

 Caixa Tarragona

XXXII CONCURS LITERARI SANT JORDI

A continuació publiquem les redaccions guanyadores de les Categories A i B recordant-vos que a la categoria B i van haver dos primers premis. Es recorda que els treballs no han estat corregits ni modificats, es publiquen tal com es van escriure.

CATEGORIA A (8 i 9 anys)

Guanyadora: CRISTINA FUENTES ÀVILA

EL MEU AMIC PREFERIT

La meva millor amiga és diu Xenia Radua Pasamalar. Va neixer el dia 6 de Novembre de l'any 1.993. Per tant, ara te 9 anys.

No és ni molt alta ni molt baixa, es normal d'altura, morena, amb els ulls marrons i els llavis primos.

De caracter es: Simpàtica, alegre, compartidora, divertida, pensativa, marxosa, animada, intel·ligent, solidaria...

Les seves aficions son: jugar, cantar, escriure, dramatitzar, llegir, estudiar, nedar, fer atletisme i ballar.

El seu menjar preferit son les "suxeries" o les gominols. De 1er plat li agrada l'arròs bullit o tot el tipus de pasta. De 2^{on} plat, pit de tito, carn, truita... però sempre amb l'acompanyament d'algun tipus de pataques fregides i de postre li agrada el gelat de xocolata, com a tots els nens.

Es porta molt bé amb mi a tots els llocs que anem juntes.

M'agrada molt com a amiga perquè sempre em porta algun regalet o un detall, i quan es el meu aniversari em fa un regal molt gros i a la festa un altre.

Sempre es preocupa per mi.

Fa poc vaig caure i em vaig fer un esguinze. ara estic recuperant-me i a gimnasia m'ajuda a correr.

CATEGORIA B (10 a 12 anys)

Guanyadora: MARTA MILLAN QUERALT

UNA HISTÒRIA DIVERTIDA

La història de: L'emperador i les seves locures

Una vegada, hi havia un emperador, ric, guapo, llest i molt emprenyador. Vivia en un palau, i un bon matí de primavera, va tenir una visita: era l'amo de l'aldea de les "llames" venia per resoldre un problema que tenia l'emperador, pero ell no sabia de que es tractava...

Un cop "Paxa" es dir l'amo de l'aldea, va parlar amb l'emperador, l'emperador li va dir que a la seva aldea, construiria un palau per a ell i que ell i la seva familia, i tota l'altra gent de l'aldea, ja podien començar a buscar-se casa...

Després d'una estona de discutir, Paxa se'n va anar cap a casa, pensant en que diria a la gent de la seva aldea.

Per una altra banda està "Imma" que era com la secretària de l'emperador, i el seu ajudant "Cronc". Imma estava molt enfadada amb l'emperador, l'havia despatxat i per què això no acaves així, amb unes posions del seu laboratori secret, acabaria emb ell... Quan les posions ja estaven preparades, li van dir a l'emperador, que tantes un vi nou, (però no era veritat, el que li feient veure eren les posions)... Un cop va acabar de veure, a l'emperador, li van començar a sortir unes orelletes, un coll llarguissim..., s'havia convertit en una "llama". La Imma va mirar dins un sac i se'l va emportar cap a la ciutat, allí va rellissar per unes escales i el sac va fer cap al carro de Patxa, que estava surtint de la ciutat en direcció a la seva aldea.

Un cop, en Patxa va arribar a casa seva, va saludar a la seva familia i va anar a donar menjar a "Misti" la llama que l'havia acompanyat a veure l'emperador. quan va aparcar el carro i es va ficsar en que al carro hi havia un sac que no era de ell: va mirar que hi havia a dintre i va veure una llama parlant i aquesta, li va dir que era l'emperador; al cap d'una estona de discutir, la llama li va dir que l'acompanyes fins al seu palau i Patxa va posar una condició: si construia el palau en un altre lloc l'acompanyaria, si no, doncs res...

Així que la llama, es a dir l'emperador va anar cap al bosc, buscant el camí fins al palau, li va entrar por i, de sobte quan ja era fosc, va veure uns ulls que brillaven va caure i del soroll que va fer, es van despertar, eren tigres, resulta que el que és pensava que era un bosc, era una selva... Va correr i correr sense saver on, i de sobte va sentir una veu que feia: aaaa-eeee-aaaa..., i penjat d'una liana en Patxa va rescatar a l'emperador, però es va trencar la liana i van caure riu avall, i el

més fort, van caure per una cascada i tots xops i asustats van pasar la nit a la bora de l'aigua.

Van continuar el camí on van arribar a un restaurant, però les llames no podein entrar; però igualment van poder dinar allí i, saveu com ho van fer?, doncs molt fàcil, amb la camisa gran que portava de recanvi Patxa, i amb un toc de maquillatge, la llama es va disfressar d'una dona. Mentre dinaven, van veure que a la taula del costat i havia en Cronc i l'Imma, que estaven parlant de que si trovaven a la llama parlant, acabarien amb ella i, Imma passaria a ser la reina del palau!!! En Patxa que ha havia sentit tot, va parlar amb l'emperador i vant anar fins a casa de Patxa a descansar però, l'Imma els va veure i els va seguir fins a la seva casa. L'emperador i en Patxa van agafar un refresc i van seguir el camí cap al palau, mentre, la dona de Patxa va tancar a una habitació a l'Imma i el Cronc que era bona persona, només feia que riure i, mentre l'Imma intentava obrir la porta, des de fora van obrir els fills de Patxa i va sortir disparada i va caure redolant per la muntanya...

En Patxa i l'emperador ja havien arribat al palau i van baixar al laboratori secret de la Imma i van buscar la posició de convertir en persona però, no estava... Llavors van arribar l'Imma i en Cronc i van manar als guardies que matessin a Patxa i a la llama...

Després d'estar lluitant la posició van arribar a les mans d'en Patxa, la van obrir i la llama li va dir que el voria a l'altra part.

Un cop és van trobar a l'altra part l'emperador que ja era una persona, es va abraçar amb Patxa i en Patxa li van dir que hi havia una muntanya al costat de la seva aldea on hi podia viure.

Pocs dies després l'emperador es va traslladar a viure en aquella muntanya i en Patxa i ell ara, ho feien tot junts.

*Emperadors, llames,
i amos d'aldees,
amics es van fer,
per sempre més.*

CATEGORIA B (10 a 12 anys)

Guanyadora: MARIA FUENTES ÀVILA

UNA HISTÒRIA DIVERTIDA

Aquesta història començà a una classe. Quan la mestra diu:

- El dia 21 de Març es farà un concurs de redacció, només us ho dic per a que qui és vulgui apuntar que ho digue.

De sobte dos braços s'aixequen dien a l'hora - Si, Si mestre nosaltres volem. - Doncs eren la Mariona i el Pau que sempre que feien concursos s'apuntaven els dos per veure si es podien superar.

- Ja no hi ha ningú més diguè la mestra!

- Noooo!

- Doncs d'acord.

Arribat el dia del concurs ells anaren a la classe indicada. Resultà que havien de fer una història divertida.

Els amb moltes idees van començar a escriure.

La Mariona va explicar una cosa que se li va ocurrir al moment.

I en Pau també se li ocurrir el mateix.

Doncs havien explicat la història de dos nens molt patosos que un dia van anar a pescar al llac Mercurí i els havien passat moltes coses dolentes.

Però de sobte sonà la paraula que fa rabia a tothom que encara no acaba, si, si, em refereixo a: Proooo, el temps s'acabat.

En Pau i la Mariona van anar corrents a agafar les llaminadures i com no a preguntar-se entre ells que havien posat.

- Mariona que has posat? A, a... no t'ho diré, no sigue cas que hem copies maco.

- Ets boja no veus que no puc.

- Perquè?

- Perque ja l'hem entregat.

- De tú qualsevol cosa, res que no t'ho diré.

- Doncs fins demà!

- Adéu!

Riiiiing

- Sí, digue constestà la mare de Pau.

- Hola soc Mariona.

- ¿Que deixes al Pau que vingui a pescar en mi?

- Si, perque no. Doncs a qui n'hora voleu quedar? a les 7:00.

- D'acord.

Piiiiip-Piiiiip

- Vinga Pau puja.

Quan van arribar va montar les canyes! van començar a pescar. En Pau no pescaba gaire però de sobte.

- Ui Mariona em penso que he pescat alguna cosa! Ajuda'm!

- Un, 2, 3, però Pau si és una sabata.

Doncs era molt estrany perque era com si fossim els nens del conte. No feia més que passar-los coses ruines. I de sobte es va parar el temps

i baix d'ells es va obrir com un cercle, van caure per un tunel i van aterrar a un lloc com si fos un llibre.

D'allí van sortir un home barbut. Era el rei de l'escriptura i els va dir que no li agradava gens que els nens es copiessin. Ells digueren

- No ens hem copiat!
- A noo! i perquè coninsideix la redacció.
- No ho sabem
- Doncs llavors ha degut ser cosa de Malignaci el dolent d'aquest país.
- I que hem de fer, Dignes, que hem de fer?
- Doncs comunicar-nos amb Malignaci, ell es molt juganer i us farà una prova.

El rei de l'escriptura i els nens van pujar a una nau i van despegar, anaven com un llamp, fins que per fi arribaren.

- Bé, ja veurà aquet Malignosequé. Digueren Mariona i Pau.

- Nens calmeus no es tan fàcil tot el regne de Malignaci son proves.

El que heu de fer es tindre molta fé i coratge.

- D'acord.

I així va ser a base de aquest caracters van superar les proves i per fi es van trobar aamina ni el pronuncio!

Era lleig i maliciós.

- Veig que sou molt llestos però encara us falta una prova dacord. Haureu de fer una redacció de 20 linies amb un llapis magic si ho aconseguiu fer en 3 minuts hus deixaré tranquils però si no formareu part de la meva colecció de vidres etrambotics.

- No ens fas por, ho farem.

Doncs ja però els llapis es movien encara que com tenien coratge i fé van aconseguir dominar-los fàcilment.

- No pot ser, no he vist més coratge en tota Antàrtida.

I aparegueren al seu món amb un trofeu a la ma. Ui, perdoneu el temps també el van parar.

I ara són uns grans escriptors.

SABIES QUÈ...

ELS CRUSTÀCIS MÉS GRANS

La cabra gegant (*Macrocheira kaempferi*), a les aigües fondes del Japó, és el crustaci més gran del món, amb 25,4 x 30,5 cm. de cos i una envergadura de pinces de 24,3-27,4 cm. El més pesant és el llamàntol americà (*Homarus americanus*), de l'Atlàntic septentrional, on se'n va capturar un de 20,24 kg. Però ni l'un ni l'altre es troben a les nostres aigües, en les quals sí que viuen, en canvi, la cabra (*Maja squinado*), que amb els seus 18 cm. de longitud és el cranc més gran, i la llagosta (*Palinurus elephas*) i el llamàntol (*Homarus gammarus*), que poden arribar als 50 cm. de llargària.

ELS CRUSTACIS MÉS PETITS

Les puces d'aigua o cladòcers són, evidentment, els crustacis més petits. Viuen a les aigües dolces d'arreu

del món i també a les nostres, especialment els gèneres *Alonella* i *Ephemeroporus*, que amb unes mides fins a 0,20 mm. són microscòpics.

L'OCELL MÉS GRAN

L'ocell més pesant del planeta és l'estruç (*Struthio camelus*), que arriba a un màxim de 156 kg. i fa 2,7 m. d'alçada. L'ocell volador més gran i pesant és el pioc salvatge (*Otis tarda*), fins fa poc present a Catalunya, però ara malauradament desaparegut. N'hi ha encara a l'Aragó. Pot arribar a pesar fins a 21 kg. i fer 1,2 m. Després dels piocs hi ha els cignes (*Cygnus cygnus*), amb un màxim de 15 kg. i 1,5 m. de llargada. D'altra banda, l'ocell nocturn més gran és el duc (*Bubo bubo*), que pot assolir 160 cm.

CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS DE BARCELONA

EL CARRER DEL MAR

Corria l'any 29 i per que Déu ho va voler així, fora el carrer que hi tenia tota la jovenalla del poble, el que no era nascut en ell hi tenia que vore per una cosa o altra. Hi havia una penya de futbol i un taller de modistes i un que altre corredor de bicicletes i més a més tots pertanyien a l'Orfeó Montsià, i al seu quadre escènic feien honor a la veritat i ho feien bastant bé.

M'en recordo com si fos ara quant venien per allí tant nois com noies rumiant-se els papers i corregint-se entre ells abans de l'assaig general, i sempre hi havia un que a la part còmica hi afegia alguna cosa més que no estava en el paper i no és que quedés malament, si no que més aviat més graciós.

Els joves d'aquest carrer eren bastant juganers, allí sempre hi regnava l'alegria i el bon humor.

Una vegada per poder sortir armat de cavall a la processó del divendres Sant, varen pintar un matxo de blanc amb un poval de calcs i els hi va quedar tant bé que ni el seu amo el va conèixer.

Les noies per poder sortir al teatre escorcollaven les calaixeres de les seves iaies i es posaven els seus vestits, i era un cas allò que no havien consentit mai a les seves filles, ara a les seves netes ho trobaven tant bé i es que a elles no els hi podien dir res.

Ho sabeu com fugien les olives i el panís de les engorfes? Ho feien baixar per la canal mentre els altres paraven el sac al carrer i posaven el sac damunt d'un cofí i el germanet petit a sobre i el rosegaven amb una corda passant davant del seu pare en què tot satisfet deia: quan es volen els meus fills del més menut al més gran! Culató que fugia.

Ho sabeu per que es diu el carrer del Mar? Per què tots els estius una volta acabat la batuda i tenint el blat al sac i ben lligat, s'ajuntaven colletes de nois i noies i en carros se n'hi anaven a la mar de les Cases d'Alcanar, allà al barranquet als garrofers on s'hi feia una espècie de càmping, allí on tot era de tots i com més apretava el sol se n'hi anaven a la mar, allà al

Marjal on també deien la platja de les faldudes, allí on avui és el càmping de l'Estanyet.

Que hi feien allí? Ximpleries, només es mullaven els peus ja sortien tots cap a fora pensant-se que la mar els havia de tragar. Els més atrevits entraven poc més d'aigua al genoll, els vestits de bany eren una mica especials, encara que d'acord amb l'època, els nois portaven un calçó llarg lligat fins els peus; les noies una mena de sac amb tres forats per on els hi passava el cap i els dos braços, el cas era que quan una ola els estirava els feia pujar el sac i els deixava veure tota la gràcia que Déu els va donar i tot eren riots i mirades picardioses, clar està que aquí li passava no li feia ni mica de gràcia. A l'hora de fer el dinar tothom cap als carros, es matava el gall amb un cop de destrat al coll i es deixava anar, feien un aspecte cínic i pareixia un pene corrent amunt i avall fins que el pobre animal caía dessagnat.

A l'hora de dinar sempre hi havia algú que aixecava massa el colze i alegrava la festa amb les seues poques lligues, volguent-se despullar cosa que mai es va arribar a fer. Per la nit a la fresca, quan apareixien els melons es formava un rogle i es cantaven aquells coros tant melòdics que tant famosos van fer els ulldeconencs.

El diumenge al vespre es recollien tots els atavells i amb els carros cap a Ulldecona, i aquí al pas a nivell del carrer del Mar, sortien els familiars a recibir-los en que ells feien l'entrada amb els carros engalanats, tots contents i cantant satisfets d'haver passat un bon fi de setmana a la mar.

*ESTUDI
*REPORTATGE
*FOTO INDUSTRIAL
*GRAFISME

ULLDECONA
Major, 60
Tel. 977 72 00 57

PROGRAMES, REVISTES,
TARIFES DE PREUS, CATÀLEGS,
TALONARIS ALBARANS, FACTURES
TAPES D'ANELLES,
I TOT TIPUS D'IMPRESOS
COMERCIALS I PUBLICITARIS

 gràfiques
montsià

C/. Migdia, 9 - Tel./Fax 977 57 31 60
43550 ULLDECONA (Tarragona)

E-mail: graf.montsia@terra.es

Mesos abril/juliol

HOMENAJE A LA ESCUELA RURAL

Fecha de emisión: 3 de Abril.
 Procedimiento de impresión: Huecograbado.
 Papel: Estucado, engomado y fosforescente.
 Tamaño sello: 40,9 x 28,8 mm.
 Valor postal: 0,26 euros.
 Tirada: Ilimitada.

EXFILNA 2003

Fecha de emisión: 7 de Abril.
 Procedimiento de impresión: Calcografía y offset.
 Papel: Estucado, engomado mate y fosforescente.
 Tamaño del sello: 40,9 x 28,8 mm.
 Tamaño de la hoja bloque: 78 x 105 mm.
 Valor postal: 2,15 euros.
 Tirada: 600 mil.

DÍA DEL SELLO: 25 ANIV. ACADEMIA HISPÁNICA DE FILATELIA

Fecha de emisión: 11 de Abril.
 Procedimiento de impresión: Huecograbado.
 Papel: Estucado, engomado y fosforescente.
 Tamaño del sello: 40,9 x 28,8 mm.
 Valor postal: 1,85 euros.
 Tirada: 1 millón.

AVILÉS. VILLA MILENARIA

Fecha de emisión: 11 de Abril.
 Procedimiento de impresión: Huecograbado.
 Papel: Estucado, engomado mate y fosforescente.
 Dentado: 13 3/4.
 Tamaño del sello: 40,9 x 28,8 mm.
 Valor postal: 0,51 euros.
 Tirada: Ilimitada.

EUROPA 2003: EL ARTE DEL CARTEL

Fecha de emisión: 24 de Abril.
 Procedimiento de impresión: Huecograbado.
 Papel: Estucado, engomado y fosforescente.
 Tamaño del sello: 40,9 x 28,8 mm.
 Valor postal: 0,76 euros.
 Tirada: 1 millón.

CENTENARIO DEL CLUB ATLÉTICO DE MADRID

Fecha de emisión: 25 de Abril.
 Procedimiento de impresión: Huecograbado.
 Papel: Estucado, engomado y fosforescente.
 Tamaño del sello: 28,8 x 40,9 mm.
 Valor postal: 0,26 euros.
 Tirada: Ilimitada.

TEATRO ROMANO DE ZARAGOZA

Fecha de emisión: 5 de Mayo.
 Procedimiento de impresión: Huecograbado.
 Papel: Estucado, engomado y fosforescente.
 Tamaño del sello: 40,9 x 28,8 mm.
 Valor postal: 1,85 euros.
 Tirada: 1 millón.

AÑO EUROPEO DE LAS PERSONAS CON DISCAPACIDAD

Fecha de emisión: 8 de Mayo.
 Procedimiento de impresión: Huecograbado.
 Papel: Estucado, engomado y fosforescente.
 Tamaño del sello: 40,9 x 28,8 mm.
 Valor postal: 0,76 euros.
 Tirada: 1,2 millones.

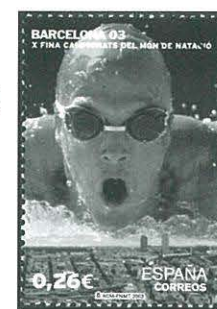
CASTILLOS 2003

Fecha de emisión: 17 de Mayo.
 Procedimiento de impresión: Calcografía.
 Papel: Estucado mate, engomado y fosforescente.
 Tamaño del sello: 40,9 x 28,8 mm.
 Valor postal: 0,26; 0,51 y 0,76 euros.
 Tirada: Ilimitada.

BARCELONA '03. X FINA CAMPEONATOS DEL MUNDO DE NATACIÓN

Fecha de emisión: 23 de Mayo.
 Procedimiento de impresión: Huecograbado.
 Papel: Estucado, engomado y fosforescente.
 Tamaño del sello: 28,8 x 40,9 mm.
 Tamaño del minipliego: 115,2 x 105,8 mm.
 Valor postal: 0,26; 0,51; 0,76; 1,85 y 2,15 euros.
 Tirada: 1,2 millones de sellos y 600 mil minipliegos.

CENTENARIO NACIMIENTO MAX AUB

Fecha de emisión: 2 de Junio.
 Procedimiento de impresión: Huecograbado.
 Papel: Estucado mate, engomado y fosforescente.
 Tamaño del sello: 28,8 x 40,9 mm.
 Valor postal: 0,76 euros.
 Tirada: 1,2 millones.

CENTENARIO DEL "CENTRE D'ESPORTS SABADELL F.C."

Fecha de emisión: 4 de Junio.
 Procedimiento de impresión: Huecograbado.
 Papel: Estucado, engomado y fosforescente.
 Tamaño del sello: 28,8 x 40,9 mm.
 Valor postal: 0,76 euros.
 Tirada: 1,2 millones.

II CENTENARIO DEL NACIMIENTO DE JUAN BRAVO MURILLO

Fecha de emisión: 9 de Junio.
 Procedimiento de impresión: Huecograbado.
 Papel: Estucado, engomado y fosforescente.
 Tamaño del sello: 28,8 x 40,9 mm.
 Valor postal: 0,51 euros.
 Tirada: 1,2 millones.

DIARIOS CENTENARIOS: DIARIO DE CÁDIZ 1867-2003

Fecha de emisión: 16 de Junio.
 Procedimiento de impresión: Huecograbado.
 Papel: Estucado, engomado y fosforescente.
 Tamaño del sello: 28,8 x 40,9 mm.
 Valor postal: 0,26 euros.
 Tirada: 1,2 millones.

CIEN AÑOS DE RACE 1903-2003

Fecha de emisión: 27 de Junio.
 Procedimiento de impresión: Huecograbado.
 Papel: Estucado, engomado y fosforescente.
 Tamaño del sello: 40,9 x 28,8 mm.
 Tamaño de la hoja bloque: 105 x 79,2 mm.
 Valor postal: 0,26; 0,51; 0,76 y 1,85 euros.
 Tirada: 600 mil hojas bloque.

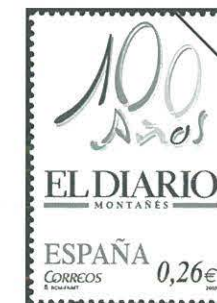
150 ANIVERSARIO DE LA PRIMERA EMISIÓN DE SELLOS DE CHILE

Fecha de emisión: 1 de Julio.
 Procedimiento de impresión: Huecograbado.
 Papel: Estucado, engomado y fosforescente.
 Tamaño del sello: 40,9 x 28,8 mm.
 Valor postal: 0,76 euros.
 Tirada: 1,2 millones.

DIARIOS CENTENARIOS: 100 AÑOS DE "EL DIARIO MONTAÑÉS" Y DEL "DIARIO DE NAVARRA"

Fecha de emisión: 4 y 11 de Julio.
 Procedimiento de impresión: Huecograbado.
 Papel: Estucado, engomado y fosforescente.
 Tamaño del sello: 28,8 x 40,9 y 40,9 x 28,8 mm.
 Valor postal: 0,26 euros cada uno. Tirada: 1,2 millones.

La Mare de Déu i la festa d'agost (2ª Part)

La festivitat de la Mare de Déu d'Agost permet la reflexió sobre la devoció a Maria que necessita l'Església del nou mil·lenni i que s'ha de posar de manifest al bell mig de la societat canviant que ens acull. Reconec que el tema toca de ple la sensibilitat dels creients d'una vila com Ulldecona, que presenta una trajectòria amarada per un culte profund i reulat a la Mare de Déu de la Pietat. Aquest culte profund i reulat, d'altra banda ben legítim, no ha d'obstaculitzar el diàleg entenimentat en relació a les exageracions a què de vegades se sotmet Maria. I és que qualsevol devoció no brolla de sentimentalismes estantissos, sinó més aviat d'una adhesió autèntica que mou la persona cap a l'estimació. En virtut d'aquest plantejament, esdevé lògic de posar damunt la taula la reforma d'aquells aspectes encarcarats que distorsionen el culte a Maria, amb el benentès que reforma sempre equival a actualització i mai a menyspreu: l'actualització configura la via a través de la qual resulta possible la neteja de tota mena d'impureses. Què entenc per impureses? Aquells elements que no concorden amb el rostre evangèlic de Maria. Expressat de manera més completa, i en consonància amb l'Evangeli del Crist, aquells elements que desfiguren la dona lligada als pobres, descoberta en la seua humilitat i receptora de la Paraula. Si la devoció mariana no desbrossa el camí envers la salvació, no obre les portes de l'Església, no simbolitza una humanitat renovada al marge dels sexes, no protesta contra la injustícia i no desplega l'esperança, cal plantejar-se si aquesta devoció és autèntica. ¿Quan ens col·loquem davant Maria, ens col·loquem davant la Mare de Déu o bé davant una imatge de nosaltres mateixos? ¿Quan ens col·loquem davant Maria, ens col·loquem davant la Mare de Déu que el Fill ens presenta en aquell passatge impactant on no s'està de reubicar-la a través de la resposta amb què topa l'elogi d'aquella dona que s'entusiasma de resultes de l'ensenyament del Mestre: "Mentre Jesús parlava, una dona alçà la veu entre la gent i li digué: "Sortoses les entranyes que et van dur i els pits que vas mamar!" Però ell va respondre: "Més aviat sortosos els qui escolten la paraula de Déu i la guarden!" (Lc 11, 27-28)? ¿Quan ens col·loquem davant Maria, doncs, ens col·loquem davant la Mare de Déu, benaurada no pel seu rang, ans per la seua atenció a la Paraula i la seua adhesió a la voluntat del Pare?

Per tal d'esvaïr dubtes quant a la concepció teològica que proposo —i que pot parèixer agosarada en la mesura que posa en entredit la fondària de la concreció individual de la pietat col·lectiva—, voldria assenyalar les fonts amb què alimento el meu pensament: la mariologia del Dr. Manyà (redactada, en bona mesura, davall l'influx de la persecució religiosa durant la guerra civil —redactada, per tant, com qui cerca empara en la Mare dels qui pateixen injustícies, *Consolatrix afflictorum*—) i la constitució dogmàtica (sistemàtica) sobre l'Església que el Concili Vaticà II aprova a començos de l'hivern de 1964 intitulant-la *Lumen gentium*, "la llum dels pobles". Redacto aquestes línies sense evitar d'esguardar una estona aquests dos textos tan llegits i subratllats per mi: si els preneu i els examineu a fons, hi descobrireu la devoció viva que emana d'una fe vigorosa, anhelant d'incardinar-se en una comunitat flexible. La mariologia i la *Lumen gentium* no es comprenen per separat; en definitiva, Maria i l'Església no es comprenen per separat. Maria clou la *Lumen gentium*: els pares conciliars volen donar entenedent el que Schillebeeckx expressa amb un traç magistral quan afirma que el misteri de Maria mai no es pot entendre al marge del misteri de l'Església. L'Església és el poble de Déu, el conjunt de tots els batejats; Maria se situa enmig d'aquest poble, lligant-se als pobres, descobrint-se en la seua humilitat i rebent la Paraula. I l'adhesió a l'esperit conciliar s'efectua sense entrar en contradicció amb l'esperit de la definició sistemàtica sobre l'assumpció en cos i ànima de Maria, per tal com (tot i ser prèvia a l'assemblea episcopal del període 1962-1965) es perfila des d'una postura que ja pretén d'oxigenar la devoció mariana. La voluntat de reformar i la voluntat d'actualitzar enteses com a purificació se circumscriuen en una dinàmica eclesial que supera la simple anàlisi de la situació i les pràctiques de les comunitats del moment puntual en què ens trobem. El dogma que Pius XII proclama el 1951 aspira a catequitzar al voltant de l'estat que coneixeran els justos a la fi del temps. D'aquí la rellevància d'una assimilació depurada de la devoció a Maria, sobretot en la jornada de la solemnitat sobre la Mare de Déu que ens acosta millor al misteri de l'existència humana: el misteri de la vida en el Crist que ha redimit la creació defugint subterfugis i fissures de qualsevol classe; potser de manera ocasional amb motiu del repàs de la lletania del rosari: dintre l'Església (el poble de Déu, el poble del Parenostre —en l'expressió deliciosa de Mons. Jaume Camprodon—) batega la qui de menut contemplava com la *Regina in coelo assumpta*, la "Reina al cel assumpta".

SOUFFLÉ DE TARONJA

INGREDIENTS:

- 1/2 litre de llet
- 25 gr. de mantega
- 4 rovells d'ou
- 25 gr. de maicena
- 6 clares d'ou
- la pell de dues taronges ratllada
- 1 dl. de suc de taronja
- Cointreau
- Canyella en pols

Preparació:

Es fa una crema pastissera posant a coure la llet aromatitzada en canyella, a la que s'afegeix el suc de la taronja i la pell ratllada.

Quan la crema estigui tèbia s'afegeix la mantega, els rovells, la maicena i si es vol unes gotes de Cointreau. Es mescla tot suau-ment i es barregen les clares muntades.

Es cou al forn en un bol o safata untada en mantega i sucre a temperatura moderada (150°) durant mitja hora.

Al traure'l adornar-lo en sucre molt.

Racó poètic

ODA CONSOLATÀRIA

Ànima dolça, pia i delicada,
cor que recerques amb afany la vida,
buida el teu ànim d'angoixes cures,
canta i no ploris.
Mira la plana com somriu joiosa,
com l'ocellada xiscla volandera,
mentre les aures bressen en silenci
les papallones.
Mostren les roses son mantell sanguini,
creixen els lliris innocents i tendres,
fugen els núvols de la tarda freda
per consolar-te.
Canten les aigües pel torrent ombrívol,
juguen les ones en la platja immensa,
parla el silenci dins les serres llunyes,
tu només plores!
Cessi la trista i llòbrega complanta,
fèrvit t'ho prega aquell qui vol ta joia,
canti el teu ànim com les orenelles
en primavera.

Montserrat, 7 d'octubre de 1931
MIQUEL QUEROL i GAVALDÀ

AL·LEGORIA DE NOVEMBRE

Una tarda de tardor
em trobava al meu jardí,
on hi havia en abundor
flors i branques per collir.
Teixint-ne florits pomells,
passejant els esfullava
en obsequi dels ocells
que el jardí cobricelava.
Amb miriades de fulles
el camí vaig exornar
de flors i verdes agulles
que un pi vell em regalà.
Com un vel somni daurat
aquella tarda fugia,
aquell dia s'ha allunyat
i restà una al·legoria.
Som ara a un altre novembre,
tarda d'una altra tardor,
i és el meu cor el qui sembla
flors d'amor amb abundor.
Per vós les esfullo, Digna,
per vós les escampo al vent,
colliu-les i com consigna
serveu-les en vostra ment.

Barcelona, 6 de novembre de 1937
MIQUEL QUEROL i GAVALDÀ